

338. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van ALBERT JOSEF DEBIJ en 22 anderen moge de ondergeteekende het volgende aanteekenen.

Vijf van de drie en twintig voorgedragenen (artikel 1 onder 1°., 2°., 9°., 18°. en 19°) zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, lid 1, 5°., der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlandschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij § 5 der wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* n°. 685), hun Nederlandschap hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten het Rijk en zijne koloniën of bezittingen. Zij hadden door gebruik te maken van den daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg verlies van het Nederlandschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandsche nationaliteit prijs. Waar zij van goed gedrag en niet armlastig zijn, bestaat er alle aanleiding hen door middel van naturalisatie alsnog in de gelegenheid te stellen hun door langdurige afwezigheid teloorgegane staat van Nederlander terug te krijgen.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 3°., is van Belgische nationaliteit. Hij is sinds 1910 in Nederland woonachtig en is er bij het onderwijs werkzaam.

De in artikel 1 onder 4°. genoemde verzoeker is geboren te Kohlscheid (Pruisen) uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Sinds 1889, toen hij nog geen drie jaar oud was, is hij in Nederland woonachtig. Zijne beide kinderen zijn in Nederland geboren. Hij heeft eene Nederlandsche opvoeding genoten en gevoelt zich Nederlander. Ook met het oog op zijn zoon wordt het Nederlandschap door hem begeerd. Als machinist op de Domaniale Steenkolenmijn voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 5°., is geboren te Bazel (Zwitserland) uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. In 1918 is zij met hare moeder naar Nederland gekomen, waar zij sindsdien gebleven is. Zij heeft Nederlandsche scholen bezocht. Hare moeder heeft het Nederlandschap terugbekomen door het doen van de kennisgeving, bedoeld in artikel 8 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlandschap en het ingezetenschap. Als correspondentente voorziet verzoekster in haar onderhoud.

De in artikel 1 onder 6°. genoemde verzoeker is hier te lande geboren uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Hij heeft steeds in Nederland gewoond. Zijn vader is in Nederlandschen militairen dienst geweest. Zijne drie zusters hebben door huwelijk de Nederlandsche nationaliteit verkregen. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich Nederlander. Als vertegenwoordiger van eene Nederlandsche huistelefoonmaatschappij heeft hij een bestaan, terwijl zijne vrouw als bedrijfsleidster in eene corsettenzaak inkomsten heeft.

De in artikel 1 onder 7°. genoemde, geboortig uit Heidenheim (Wurtemberg), is sinds 1922 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Twee van zijne drie kinderen zijn aldaar geboren. Hij is werkzaam als geoloog bij den Dienst van den Mijnbouw.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 8°., afkomstig uit Stuttgart (Wurtemberg), is sinds 1920 duurzaam in Nederland

gevestigd, na ook te voren van 1906 tot 1908 hier gewoond te hebben. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijn zoon heeft eene Nederlandsche opvoeding genoten. Hij gevoelt zich Nederlander. Als procuratiehouder heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 10°. genoemde verzoeker, afkomstig uit Straatsburg, heeft vanaf Januari 1924 tot Maart 1929 in Nederland gewoond en er de scholen bezocht. In September 1930 heeft hij zich weder hier te lande gevestigd. Hij is werkzaam als technicus aan eene lederwarenfabriek en is tevens mede-eigenaar van een tweetal ondernemingen.

De in artikel 1 onder 11°. genoemde, geboortig uit Nagold (Wurtemberg), is sinds 1922 hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd geweest met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne kinderen hebben eene Nederlandsche opvoeding genoten. Zijne oudste dochter is bereids tot Nederlandsche genaturaliseerd. Als bedrijfsleider heeft hij een bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 12°., is hier te lande geboren. Tot 1908 en daarna weder vanaf 1919 heeft hij in Nederland gewoond. Door langdurig verblijf hier te lande gevoelt hij zich Nederlander. Zijne zuster is met een Nederlander gehuwd. Als kunstschilder en teekenaar voorziet hij in zijn onderhoud.

De in artikel 1 onder 13°. genoemde verzoeker, geboortig uit Minden (Pruisen), is sinds 1914 in Nederland gevestigd en is voornemens te blijven. Hij gevoelt zich ingeburgerd. Als koperlager heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 14°. genoemde, geboortig uit St. Ingbert (Beieren), is sinds 1920 hier te lande gevestigd. Zijne in Nederland geboren kinderen genieten eene Nederlandsche opvoeding. Als procuratiehouder heeft hij een genoegzaam bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 15°., afkomstig uit Wisbergholzen (Pruisen), is sinds 1910 in Nederland woonachtig. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich ingeburgerd. Zijne kinderen zijn allen in Nederland geboren en hebben eene Nederlandsche opvoeding genoten. Als hoofdmonteur voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 16°. genoemde verzoeker is hier te lande geboren uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Hij heeft steeds in Nederland gewoond en is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Hij gevoelt zich Nederlander. Hij is werkzaam als organist, geeft bovendien muzieklessen en is directeur van een tweetal zangverenigingen.

De in artikel 1 onder 17°. genoemde verzoekster is hier te lande geboren uit een vader van Belgische en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Zij heeft steeds in Nederland gewoond en is er bij het onderwijs werkzaam. Hare zuster is met een Nederlander gehuwd. Zij gevoelt zich Nederlandsche.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 20°., geboortig uit Xanten (Pruisen), is sinds 1921 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Door langdurig verblijf op Nederlandsch grondgebied gevoelt hij zich tot het Nederlandschap aangetrokken. Als geneesheer-directeur van een ziekenhuis heeft hij een genoegzaam bestaan.

De verzoekers, genoemd in artikel 1 onder 8°., 13°. en 15°., hebben vóór het intreden der meerderjarigheid van hunne kinderen, onderscheidenlijk HEINZ REINHOLD EMIL NÄGELE, GEORGETTE EMMA ALBERTINE ROHDE en CORNELIS LOUIS SCHMIDT, het verzoek om naturalisatie ingediend.

Het is billijk voorgekomen voornoemde kinderen alsnog door uitdrukkelijke wetsbepaling als medegenaturaliseerd te beschouwen.

Ten aanzien van allen geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,

VAN SCHAİK.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.